

steget. For første gang efter seks års konstant fald på gennemsnitlig 20.000 mennesker om året stiger beskæftigelsen igen.

Selv om vi havde satset på at få endnu flere mennesker i ny beskæftigelse, så vil vi i Socialdemokratiet ikke skamme os – slet ikke over for repræsentanter for Venstre og De Konservative, der havde hovedansvaret i de år, hvor beskæftigelsen faldt dramatisk. Men vi vil gerne dele glæden med alle over, at det nu går den rigtige vej, og vi vil gerne lægge anstrengelserne sammen med alle andre, der har det samme ønske som vi om, at udviklingen skal gå hurtigere.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at de målbevidste beslutninger har ført til et godt resultat som sådan for Danmark og danskerne. Man skal selvfølgelig ikke overvurdere, hvad vi kan gennemføre af ændringer i den samlede økonomiske udvikling ved at træffe beslutninger i Folketinget, men vi skal på den anden side heller ikke lade være med til stadighed at gøre vores del af arbejdet med at påvirke både retning og styrke på de forskellige økonomiske nøgleområder.

Regeringen skal derfor have sin passende og store del af æren for at have påvirket udviklingen optimalt, og så skal den til gengæld ikke have hele skylden, når det ikke går helt så godt, som den gerne havde villet.

Nu står 1995 for døren. Som strategien er lagt fra starten, sådan bliver den fulgt. Opsvinget er kommet, nu skal det bære sig selv i et afbalanceret tempo. De statslige initiativer skal trækkes lidt tilbage. Finansloven skal strammes for 1995.

Det forslag, finansministeren har fremsat i august, og som er vurderet i den nye budgetoversigt, viser et fald i de samlede statslige udgifter på 6 mia. kr. Der er tale om en stramning, som af uafhængige økonomer vurderes til at være tilpas. Det skorter ikke på advarsler mod at stramme yderligere, advarsler fra en stribe af overvismænd, den nuværende og tidligere, bankøkonomer og internationale økonomer. De gunstige virkninger vil med en for hård opbremsning kunne blive ombyttet med en udskridning, der vil blokere opsvinget.

Omvendt er der også fra den samme side en påpegnings af, at regeringen skal overvåge økonomien meget tæt. Der er altså tale om at finde – en gang til – den nøje balance.

Der er givet tilsagn fra regeringens side om at overvåge økonomien tæt. Der er givet tilsagn med kontante udmeldinger såvel i forhold til opfyldelse af rådighedsregler som i forhold til

løfte om lynsnar indsats mod flaskehalse, når man måtte se dem.

Udgiftstrykket falder. I 1995 realiseres et udgiftstryk, der igen bringer os ned på et niveau, vi kendte fra 1988-89. Den linje bakker vi fuldt ud op fra Socialdemokratiets side.

I Socialdemokratiet vil vi lægge vægt på den fortsat høje profil i forhold til at øge beskæftigelsen. Samtidig er vi optaget af, at vi fornyer det grundlag, vi alle lever på – vores erhvervsliv – og at vi øger indsatsen i forhold til de åbenbare problemer, der er udviklet i vores velfærdssamfund, der har været holdt i en skruestik i de senere år.

Det første viser sig ved en række nye initiativer inden for forskning, uddannelse og erhvervsfremme, det andet ved en række initiativer i forhold til sundhedsvæsenet og til særlig udsatte grupper i samfundet. Endelig er der nye initiativer inden for miljø- og ressourceområdet og inden for kulturområdet i fortsættelse af den linje, der blev lagt i dette års finanslov.

Jeg vil ikke gentage Socialdemokratiets synspunkter fra åbningsdebatten for tre uger siden, men her nøjes med at henvise til den. Der var ikke noget at tage fejl af.

Det kunne være fristende at se på de første meldinger, vi fik fra SF, fra De Konservative og fra Venstre, da regeringen fremsatte sit finanslovsforslag i august, umiddelbart før Folketingets medlemmer drog ud i valgkamp. Fælles for forslagene har været, at de lød godt, når de blev præsenteret. SF kunne få mere af det bedste for de samme penge, mens De Konservative og Venstre nu pludselig i opposition ville kunne skabe både flere job og mindre underskud. Og man holdt sig i øvrigt heller ikke tilbage med lidt mere af det bedste, blot var det skruet så forunderligt sammen, at man endda sparede ved det.

Siden passerede vi valgdagen.

Når jeg ikke vil gå dybere ind i diskussionen, skyldes det, at det let vil kunne komme til at virke som en lidt bedaget reprise af valgkampen. Situationen er nu en anden. Godt nok er det næsten den samme regering som før, godt nok er det den samme linje, regeringen lægger, og det er det samme finanslovsforslag, regeringen og regeringspartierne har fremsat, men hvert af partierne omkring regeringen har en oplagt chance for at moderere synspunkter, at forny synspunkter og at supplere synspunkterne forud for de kommende forhandlinger mellem partierne.